

Szerkesztőség és kiadó hivatal

Fiók: SIMONFFY-ház a város-házával szemben

HIRDETÉMÉNYEK.

Előfizetési pénzek és a kiadás körüli panaszok, valamint a lap szellemi részét illető minden közlemények ide intézendők

Bémmentelen levelek csak ismert kezektől fogadtnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVŐ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

XI. évfolyam. 1884.

Debreczen. Szerda, január 30.

21. szám.

Tisza és a horvátok.

II.

Horvát és nem magyar érdekeket képviselnek ott azok, és ha a horvát érdekek a magyar érdekekkel talán ellenében állnának, annak nem az a módja, hogy el kell őket hallgattatni, hanem az, hogy ki kell őket hallgatni, s ha lehet, tehát a két érdeket kiegyeztetni. Ez az alkotmányos feladat, s ilyenek kell lenni a viszonyoknak, ha megakarunk élni egymás mellett.

Hogy Strarcevicsek a horvát tartománygyűlést kompromittálták s a legalakotmányosabb magyar kormányt arra kényszerítették, hogy az a további üléseket felfüggeszesse, mindenesetre szomorú dolog, hanem azért a magyar kormánynak ennél többet tenni, — a mig az alkotmányos eszközök teljes kimerítve nincsenek, — nem lehetett. A mig egy alkalmazható alkotmányos eszköz hátra van, addig egy alkotmányos kormány ezen eszközökhöz kell ragaszkodnia, s csak mikor már minden eszköz kimerített, lehet más valamiről gondolkozni. És pedig ez is csak Horvátországra nézve áll így, mely tartományt hozzánk törvényes kötelek kötnék, s a mely törvényes kötelek megfizetését, ha Magyarország úgy akarja, hát nem engedi. De a mig ezen kötelek megfizetésére a kapcsolatok részletességükbe nem mennek át, mi se mehetünk a tetlegességig; s mig a lázadás a tartománygyűlés falain túl nem terjed, addig mi is csak a tartománygyűlés puhítására szorítkozhatunk.

Ez az alkotmányos eljárás, és a mely kormány ezen túl menne, erőszakoskodásra adná magát, már t. i. ha ezt az erőszakoskodást a fejedelem, ki bírálma összes népeinek alkotmánya felett őrökdi, megengedné, s abba, hogy egyik

a másikat elnyomja, beleegyezését adná. Ámde a mig a trónon I. Ferencz József fog ülni, ily visszaéléseket remélni alig lehet.

Hát kérjük most már, vajjon a Tisza kormányának, az alkotmány korlátain belül, miféle szigorubb intézkedéssel kellett, avagy lehetett volna fellépnie? Méltóztassanak precízírozni azt a lépést? Mi más tehetett volna Tisza a czimer kérdés alkalmával, és mi más tehetne most, mint a mit tesz? De mindig csak az alkotmány czérna szálán belül, ezt méltóztassanak meggondolni, mert ha ezt a czérna szálát figyelembe nem vesszük, hát akkor mi se lenne könnyebb, mint e czérna szálán átlépése: de, hogy valamely kormányának az alkotmány iránti érzéke helyes-e avagy nem? hát leginkább a czérna szál felismerésében rejlik. És éppen azért, mert az egyetlen Irányi Dánielt kivéve, az egész ellenzékben, sajtotban úgy mint a parlamentben, azt kell tapasztalunk, hogy e czérna szálát nem képesek felismerni, tehát az ellenzék alkotmányos érzéke iránti hitünk nem igen állhat valami erős lábón. Mert nemcsak abban rejlik ám az igazi alkotmányos érzék, hogy a mi jó van, azt magunknak másoktól mind megköveteljük, hanem abban, hogy: kinek-kinek megadjuk a magáét. És ha a mi igen bölcs ellenzékünk ezt az axiómát megérti és követni nem képes, akkor a Tisza Kálmán eljárásának megbírálsába ne bocsátkozzék, mert ahhoz, hogy valaki a Tisza eljárását a horvátokkal szemben megbírálhassa: ahhoz mindenkéltől alkotmányos érzék szükséges.

— Horvát pártviszonyok. A magyar országgyűlés horvát tagjai, a kik a horvát tartománygyűlés hirtelen elnapolása után Zágrábot legnagyobbreszt elhagyták, mint a „Bud. Corr.“ értesül, e hét folyamán Buda-

pestre érkeznek, hogy a képviselőházban és az esetleg ismét összeülő tartománygyűlésben követendő további maguktartása ügyében értekezzenek. E tanácskozásukon talán néhány oly horvát képviselő is jelen lesz, a kik az országgyűlésnek nem tagjai. — A horvát nemzeti párt némely befolyásos tagja, a kik meggyőződtek, hogy a horvát népeség higgadtan gondolkodó része szerfölött óhajtja a teljes nyugalmat és a folytonos meddő vitakozást a horvát tartománygyűlésen államjogi kérdések fölött határozottan kárhoztatja, a kiegyezés alapján a horvát országos kormányval teljes egyetértésben levő, egységes s tömörült kormánypártot szándékozik szervezni, a mely kész lesz a tartománygyűlés csekély számu ultráival a küzdelmet tartózkodás nélkül fölvenni.

— Senyei Pál ama levelére vonatkozólag, melyet a „Bud. Hirlap“ után mi is ösmertettünk a nevezett lap fentartja, hogy azt Senyei közelebb egyik elbarátjához írta.

— A horvát bán mint képviselő jelölt. Az „Agrar Zeitung“ tekintélyes vinkovei választóktól tudósítást kapott, mely szerint Ivics Mato fenállott pártja a képviselője álltal kilátásba helyezett beszámolást nem akarja elfogadni, különösen miután a képviselő most már beismerte, hogy ő kormánypárti program alapján választatott. A vinkovei választók fel vannak háborodva amiatt, hogy Ivics, noha kormánypárti program alapján választatott, oly hevesen opponál egy férfinak, akit a vinkovei kerület összes lakossága ösztintén tisztel. Ivics ur volt választói a bán iránti határtalan bizalmuk és ösztinte tiszteletük jeléül Khuen-Hédervary gróftól fel akarják kérni, hogy a néhány hó mulva megejtendő képviselőválasztásra fogadjon el a jelöltséget a vinkovei kerületben. A választás, az idezett lap szerint egyhangulag fogja megtörténni és ezzel kitűnnék, hogy a vinkoveiek mily kevéssé helyeslik képviselőjük magatartását.

ami kellest, valami viditót mondani, aminek mind azapa mind a mama s bizonyosan Clemence is igen megőrül s egy órányi idő alatt mind a hárman igen-igen megszerették.

Midőn az ebédnek vége lett s a fekete kávé feladták, a társalgás már határozottabb jellemet öltött föl. Beszélni kezdtek a kiházásról, homonyról és egyéb szép dolgokról, melyek a szegény leányoknak rendszeren oly annyira megkönnyítik az „igent“, hogy néha eszébe sem jut a keserű utóizre gondolni.

Alkony tájban a kis társaság a parkban sétálgatott.

Bieuville ur egy kissé podágrás lévén, nője karjaiba fogódzott, azután mindaketten lassu, nehézkes léptekkel indultak meg; mint ama korban szokta az ember, midőn nemcsak a lépésekkel, hanem mindennel kiméltesen kezd banni, nehogy igen korán érje el utjának végét. Eduárd és Clemence ellenben a fiatal kor ama türelmetlenségével haladtak előre, mely a jelent minden pillanatban szeretné átugrani, hogy annál közelebb jusson a jövőhöz.

Az idő gyönyörű, az ég felhőtlen és csillagos, a park tekervényes sétatányai pedig árnyékosak és hűvösek voltak; a lombok telteljes homálya alól méla madárdal hangzott ki, s a virágok részegítő illattárral töltötték el a levegőt. Egyike volt ez amaz óráknak: midőn a kezek és szemek, a lélek e két delejes távirója, néma vágygally keresik egymást; midőn a szív hevesebben dobogni, a kebel hullámozni, a hang pedig reszketni kezd; midőn a vallomást megelőző hallgatóság beszédesebb az ajkakon lebegő szavaknál.

Egy kaczer nő igyekezett volna minél tovább nyújtani e perczeket; de Clemence, ki maga a megtérsült egyszerűség és nyíltság volt, nem értett ily mesterfogásokhoz. A hosszas hallgatás, minden regényessége mellett is kezdett terhére lenni s szeretete volna, ha Eduárd megszólítja. Rövid idő alatt egy-

Előfizetési ár:

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 ft — kr
Félévre 5 ft —
Negyedévre 2 ft 50
Egy órá 1 ft —

Hirdetési díj:

Öt-hasábospetitorsor egyszeri beiktatásáért 5 kr
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr
Nyilttér 4 hasábos petitorsort 20 kr.

Országgyűlés.

Budapest, jan. 30.

A pénzügyi költségvetés tárgyalása foglalkoztatta ma a képviselőházat, mely azt kevéssel 2 óra előtt be is fejezte. Első szónok Krisztinkovich Ede volt, ki szokása szerint csak egy dobálózott a mililókkal, mondva sok fucaságot, kárhoztatva conversiót s az egész uralkodó politikát, mely szónok szerint „a socialismust kommunismust inaugurálja“ Helfy azon összeget kívánta a költségvetésbe felvétetni, melyeket az osztrák-magyar bank a vele kötött szerződés értelmében, felesleg jövedelmeiből, a 80 millió adósságtörlesztésére fordítani köteles. Ez iránt határozati javaslatot is adott be.

Szappáry miniszter válaszol Darányinak s a nyugdíjtörvényt kilátásba helyezi. Helfy szemben utal a zárszámadásra. — Kovács Albertnek vádjaira részletesen válaszol s ugy Krisztinkovichnak is.

Hegedűs S. előadó igen sikerült beszédben Kovács Albert állításai helytelenségét mutatja ki, nagy derültséget kelte. Orbán Balázs tegnapi tévedéseit szintén sikerülten mutatta ki.

Atmenve a részletekre, Helfy saját határozati javaslatát visszavonja.

A 4. czimű felszólal Sporzon Ernő és az illetékszámbai hivataloknál mutatkozó hiányokról beszél, azok orvoslását sürgetve és kérve, hogy a Privigyén elkövetett sérelem orvosoltassék.

Szappáry miniszter indítványa, hogy az egyenes adók bevétel rovata — tekintettel a legújabb adótörvény várható eredményére — most függöben hagyatván, utasítassék a pénzügyi bizottsághoz, oly czélból, hogy ez az új jövedelmet beillesztthesse a költségvetés keretébe — elfogadtatik.

A dohányjövédéknél Nappel Ferencz szól és egy dohányügyi országos bizottság felállítását sürgeti, mire Szappáry gróf ismerteti a megtartott enquete alatt felmerült javaslatokat és azoknak már eddigi üdvös eredményeit. Göndöcs B. kárhoztatja a dohánymonopoliumot; de annak megszüntetését most nem indítványozza.

Hosszasan beszélt még a dohánytermelés, kezelés hiányairól, kívánva több rakár felállítását, hogy a dohány jobban száradjon.

máséi leszünk — gondolá magában — ideje volna tehát egy kissé közelebről megismerkednünk.

Hanem Eduárd, ki szintén megsokalta a némaságot, hiába törte a fejét, nem talált egy okos gondolatot sem, hogy szép társnőjét szórakoztassa.

A nő segített rajta.

— Uram, — kérde batoratlanul — birja ön még arczképemet?

— A manóba! — gondolá a fiatal ember — erről Paul semmit sem szolt nekem . . . Kétségen kívül kisasszony — folytatá aztán hangosan — itt őrzöm mindig szívem felett; egy pillanatra sem váltam meg tőle.

— Talál-e ön valami hasonlatosságot?

— O igen, azaz hogy — — mégsem; kegyed sokkal kedvesebb. . . .

— Ó kérem, nem óhajtottam bókot, csak az ön véleményét akartam hallani.

— Kegyed tehát nem is tudta, hogy mily szép, s én volnék az első, ki ezt kegyednek megmondja?

— Azt éppen nem mondhatnám; mert annyit már én is tudok, hogy nem vagyok egészen csunya — felelt Clemence hamisan mosolyogva — hanem mondják-e önnek valamit?

— Ugyan mit?

— Azt, hogy rettenetesen féltem az ön megkérdésztől. . . .

— Ugy-e, szabad kérdenem miért?

— Oh azt nem lehet olyan könnyen megmondani. Hanem mikor hallottam, hogy ön már utban van, óhajtottam hogy —

— hogy utközben, nem éppen szerencsétlenség, de olyas valami történjék önnel, a mi eljöveteletét még sokáig késleltetné. . . .

— És mi hozta kegyedet e kegyes óhajlásra?

— Az ön arczképe uram!

— Itt van ni! — gondolá magában újra Eduárd — erről sem tett semmi emli-

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

A halott völegény.

Beszély.

A. T. után.

(Folytatás.)

III.

Bieuville ur nem volt otthon; nevével és Clemence-el egy idő óta Párisból nem messze, maison-laffittei nyaralójában tartózkodott.

Eduárd késedelem nélkül vaspályára ült s ide eljött.

Amint a pompás villa rácsos kapujához érkezett, a cselédek, kiket Bieuville ur egy idegen fiatal ember jövetelére jó előre figyelmessé tett a legnagyobb szolgálatkészséggel kapkodtak el könnyű táskáját és porköpenyét, azután nyakra-főre rohantak a házba, hogy elmondhassák az örömhírt, miszerint a várt vendég itt van, megérkezett!

Bieuville ur oly gyorsan, a mennyire csak derékfájása engedé, a fiatal ember elé futott; megölelte, megcsókolta kétszer háromszor, azután a nélkül, hogy szóhoz engedte volna jutni, magával vonta s nejének és leányának egy lélekzettel bemutatta mint vót és völegényt!

Jóságos ég! gondolá magában Eduárd, s egyelőre szédülni érzé fejét, annyira meg volt leve a fogadtatás által. Egy pillanat mulva azonban leküzdte zavarát s bizonyos természetek gyors találékonyságával valamérő játékra szánta el magát. Lelkében egy megvesztegető gondolat ütötte fel fejét, mely nem vált ugyan dicséretére, de mely sokkal erősebb volt- mintsem hogy gyarlóságában ellentállhatott volna neki.

Elvállalta a reá erőszakolt szerepet. . . . A nyaraló szerfelett urias és gyönyörű volt, — a leány első látásra is várakozásán felül szép és bájos, — a házi ur gömbölyű az igaz, de igen kedélyes és jóindulatu, —

a mama pedig öszbevegyűlő hajával, barátságos tekintetével és jóságos mosolyával, éppen nem nézett úgy ki, mint ama félelmes teremtesek, kik leányukkal a vó nyugalma ellen összeesküsznek, — szóval: ez egy oly ház, oly család volt, hol az ember kevés pillanat alatt örömmel és egészen otthon éri magát. Nem csoda tehát, ha szegény Eduárd ennyi csábnak ellen nem állhatva, felhasználta az előnyös alkalmat, melyhez a sors oly különös módon juttatta.

Miután Paul papírjait és leveleit Bieuville urnak minden további megjegyzés nélkül átadta, az inas által asztalhoz hívtattak. Eduárd a bájos Clemence mellé jutott, ki keveset beszélt ugyan, de annál többet pirult s ez, a szerencsés ifjura nézve ékesen szólóbb volt minden beszédnél.

A szép leány 17—18 éves lehetett, anyagi vonásokkal s galambszelid szemekkel; ajkai kicsinyek és pirosak voltak mint a cseresznye, tiszta hófehér homlokát pedig fényes sötét fürtök vették körül. Öltözéke a lehető legegyszerűbb volt: egy organtin felső ruha lilaszínű csikkokkal, egy fehér kis nyakkendő valódi csipkével s egy fekete selyemkötény képezte az egészet, de mindez oly tiszta, oly üde volt, mint maga a kedves teremtes. Eduárdnak eszébe jutott Paul beszédje, s amint szép szomszédnőjén vég nézett, úgy találta, hogy egy cseppet sem hasonlít ama leírásához, melyet barátjától az „eladó leányokról“ hallott.

Ámde, Eduárd sem volt utolsó a maga nemében: vonásainak szabályossága, szemének tüzes pillantása, kellemes csengő hangja, finom viselete s csinos bajuszkája oly tulajdonok voltak, melyek iránt Clemence nem maradhatott közönyös.

Ezenkívül szerepét is igen ügyesen játszotta: mert ebéd közben a leány iránt gyöngéd és udvarias, a papa és mama iránt pedig folytonosan figyelmes és előékeny volt; nem volt elfogult, hallgatag s nem sültötte szemeit tányérjára, mint némely völegény szokta, hanem szünet nélkül tudott va-

Még Lázár Ádám és a pénzügyminiszter felszólalása után, az egész költségvetés megszavaztatott.

Végül Szapáry miniszter bemutatta a jelen évi költségvetési javaslatot, mely a p. ü. bizottsághoz utasított. — Holnap a ház nem tart ülést. A holnaputáni ülésben pedig tárgyalatni fog a főrendiház üzenete a keresztény-zsidó házassági javaslat iránt.

Kossuth nyilatkozata az indigenákról.

Kossuth Lajos nagy hazánkiával folytatott állítólagos beszélgetést ismerteti a „Pesti Hírlap.” Nagy hazánkiát közelebb Turinban meglátogatta egy magyar gyáros, ki az ezen alkalommal folytatott társalgásról a következőket mondja:

„A beszélgetés során a keresztény-zsidó házasságról szóló törvényjavaslat is szóba került. Különösen kárhóztatta Kossuth az osztrák mánások beavatkozását és esodalkozásának adott kifejezést, hogy Magyarországon, hol annyi a jogász, nem akad ember, a kinek eszébe jutott volna, hogy a törvényjavaslat ellen szavazó osztrákok közül nem volt több kettőnél, a kiket törvény szerint megilletett a jog, szavazni a magyar törvényjavaslat sorsa felett.

„Mondhatom, én is ösmerem kissé a magyar törvényeket — jegyezte meg Kossuth — s utána nézve, azt találtam, hogy az egyiknél azt mondja: „felruháztatik magyar polgári joggal (vokssal)”, a másiknál csak ennyit: „megadjuk a magyar indigenátust”, a harmadiknál: „fölvesszük mint magyart”, majd megint: „fölvesszük mint főrendiházi tagot” stb. Már pedig ok nélkül, pusztá játékából, nem tenne oly hajszálhasogató szókülönbségeket a magyar törvény szövege és mindenesetre különbséget tett a törvény a pusztá indigenátus és a magyar törvényhozási jog között? Hogy ki az a kettő, a ki csakugyan bir szavazati joggal, nem mondta meg Kossuth.

Magára a törvényjavaslatra térve, Kossuth ugy nyilatkozott, hogy nem tartja alkalmasnak a most Magyarországon uralkodó áramlatot ily törvényjavaslat tárgyalására, mert óvakodni kellett volna most mindentől, a mi agitációs eszköze gyanánt használható föl a társadalom antiszemitikus elemei által.

Az antiszemita agitációt ezuttal is a legkíméletlenebb szavakkal ítélte el. „Meg tudok érteni minden álláspontot, — mondja — ha mindjárt nem is tehetem magamévá, de sehogy sem bírom megérteni az antisemiták bujtogatását, mert nem tudom fölfogni, mit akarnak, mi a kitűzött céljuk és hová vezet a megkezdett akció?”

Az osztrák parlamentből.

A német nyelv kérdése a Reichtrathban viharos jeleneteket idéz elő s éles kifakadásokra szolgált okot minden oldalról, mert míg egyik rész azt akarja hogy Ausztriában

a hivatalos nyelv a német legyen, addig a másik rész tiltakozik az ellen, hogy Ausztriában a német nyelvnek több előjoga lenne mint a cseh, vagy lengyel nyelvnek, mert ugymond egyik szónok „a német törzstartományok semmiben nem járultak hozzá Ausztria megalapításához, hanem igen is Csehország rendei.”

Erre aztán a baloldal vezérszónok Plener, hosszas és hatalmas beszédben válaszol a német elleneseknek, mely beszéddel zajos jeleneteket porokovált; szavait így végzi:

„Azt mondták, hogy a német törzstartományok semmiben nem járultak hozzá Ausztria megalapításához, hanem Csehország rendjei. Elfelelték az urak az 1620-ik évet? (A csehek lázadására ezélez midőn II Ferdinándot a tróntól megfosztották s a ptelezi választó fejedelmet Fridriket tették cseh királyává. Szerk.) Ha akkor a cseh rendek akarata szerint ment volna a dolog, ma nem lenne osztrák monarchia többé. (Élénk, tartós tetszés és taps a baloldalon és a karzatokon. Felkiáltások a jobboldalról: A karzatot ki kell üríteni. A baloldal és a karzatok közönsége megújítja a tapsot; az elnök ismételt csemet. Nagy zaj.)

Elnök (a karzatokhoz): Ezuttal eltekintek a karzatok kiürítésétől, de ha még egyszer tapsolni fognak, kénytelen leszek azokat okvetlenül kiüríteni.

Schönerer: Akkor a fönt levő rendörök is menjenek ki, azokat is ki kell üríteni. (Viharos derűtség az egész házban.)

Plener: S nemcsak az 1620 az egyetlen példa; a német tartományok csapataival kétszer hódított meg Csehország, Ausztria részére. Az abstinencia, a melyre önök czéloztak, cseh földben termett meg. Önök mutatták meg, hogy mit hívnak abstinenciának, mi haszna az abstinenciának és minő gyümölcsök terem az abstinencia. (Zajos tetszés a baloldalon.) A mi részünkről e vitában senki sem ejtette ki e szót: abstinencia, de ha megtennénk ily lépést, akkor az csak az önök példája lenne s az önök példájának saját céljainkra alkalmazott haszna, a mely bennünk hasonló utra kényszerítene. (Élénk helyeslés a baloldalon.) Minden párt a maga módja szerint demonstrál, mi demonstrálunk az osztrák állam s a német nép mellett Ausztriában, önök demonstrálhatnak a cseh-lengyel szövetség és a jelenlegi kormány fenntartása mellett; de van még valaki, a ki demonstrál s az a kormány. (Élénk derűtség a baloldalon.) E kormány ma ismét győzni fog, néhány szavazattal eldönti a vita sorsát, a kisebbség indítványát elveti s keresztül hajtja az indokolt napirendet. Jó. Ez is demonstráció. (Tetszés.) Demonstratio egy osztrák kormány minden tradíciója ellen, demonstratio az állam érdekei ellen. Legyen tehát; győzelme ezuttal nem első ízben lesz az osztrák állam vereségével azonos. (Viharos helyeslés s taps a baloldalon.)

Napi hírek.

— A kölcsönsegezőlyt tegnap választotta meg jogtanácsosát. Megválasztott Vadon Sándor 11 szóval Ipolyi Lipótt 10 szavazata ellenében. Megemlítik, hogy a kölcsönsegezőlyt egyet szombaton delután kezd meg működését, s a betéteket elfogadja az ipar és kereskedelmi bank helyiségében.

— Katonai előléptések a honvédségnél. Azon egyévés önkéntesek közül,

— Es aztán?

— Azután . . .

Clemence nem folytatja tovább, hanem lehajolva az egyik virágágyra, egy margitkát szakított és annak szirmait tépegette. A nők életében mindig vannak pillanatok, midőn a virágtépetésben találják kedvüket.

Szegény Paul! gondolá Eduárd, talán okosan is cselekedte, hogy meghalt.

— Aproszi! — kezdé ismét a hamis leány. — Tudja ön azt is, hogy nekem egy nagy hibám van.

— Lehetsz!

— De igen; én nem tudok zongorázni.

— Ah!

— Elkezdem tanulni, de midőn láttam, hogy soha sem fogom sokra vinni, abban hagytam.

— Ej ej, — mosolygott Eduárd — ez bizony nagy hiba. De kegyed az előbb valamit akart mondani; el is kezdte, hanem nem fejezte be. — Es azután . . .

— Már nem emlékszem rá.

— Oh igen, kegyed emlékszik; hanem valószínűleg valami szigorú akart mondani s csak szívóságból hallgatta el.

— Igen, valami nagyon szigorúat, — erősíté csintalanul Clemence.

— Mondja ki hát kérem, akarmi legyen az.

— Azt akartam mondani, gondolja ön hogy: Oh báresak soha se jött volna ön meg! . . . ugy-e?

— Bizonyosan ezt akarta mondani . . . és most?

— Most — — — — — szót Clemence gyönyörű szemeit lesütve — most hálat adok az Istennek, hogy óhajításomat nem hallgatta meg.

Ezzel, mint megriasztott galamb, kö-

kik nem régen a honvédséghez lett áthelyezve több hadnagygyá nevezetett ki. A helyben állomásozó ezredéhez tartoznak ebből a következők: Dr. Popper Mór, Straul Sándor, Bencsik József, dr. Biró József, Kállay Árpád, Kereki Mihály, Kovács Antal József, és Kovács Gábor, Makai Béla, Derecskei János, Hajdu Gyula, Sárközy István mindnyájan a 42-ik honvédzászlóaljhoz. A 2-dik huszárezredhez pedig: Dalmay László, Nagy József, Szikszay Gyula, és Füzék Sándor.

— A debreczeni ref. egyház 1884-ik évi január hó 31-dik napján d. u. 3 órakor gazdasági ülést tart. Tárgy: folyó ügyek.

— Eljegyzés. Sajó György helybeli előnyösen ismert szorgalmas ügyvéd közelebről váltott jegyvet Greifeneg Vilmos budapesti árvaszéki ülnök ur kedves művelt leányával Irma a kisasszonnyal.

— Az iparos ifjuság bálja, mely jövő február hó 2-án a „Bika” vendéglő dísztermében rendeztetik — mint már írtuk — valóban fényesnek ígérkezik. A város lakosságának kiválóbb osztályai készülnek abban részt venni, s a mennyiben a rendezőbizottsághoz még most is fordulnak számosan meghívókért, annál fogva értesítettnek azok, kik meghívókat még — valószínűleg tévedésből vagy elnézésből — nem kaptak volna, de ahoz igényt tarthatnak, forduljanak eziránt az esteli órákban az egyet csapó-utcai helyiségében működő rendező bizottsághoz. Egyidejűleg tudatja a bizottság, hogy belépti jegyek előre válthatók Lőrincsik László, Huber József, Nagy András és Szédák József urak üzlethelyiségében, hol a páholyjegyek is kiválthatók.

— Siposné Dobozi Lina asszony jutalomjátékára tegnap „E s s e x g r ó f” került színpadra. A jutalmazottat igen rokonszenvesen hosszan tartó tappsal üdvözölte a közönség. — A tegnapi jutalomelőadás ismét meggyőzőt bennünket arról, hogy leggyakrabban a legérdemesebb tagot nem méltányolja kevésebb a közönség, s a jutalomjáték kétes sikerüvé válik a darab esetleges helytelen megválasztása által is. S iposné meglehetően győzde, hogy őt a debr. közönség nem kevésbé szereti, mint akármelyik másik tagját a színtársulatnak.

— A debr. önálló gazdálkodó ifjak február hó 14-én a „Korona” termében zárt körű táncvizsgalmat rendeznek. A tiszta jövődelem jötekhöz ezéla fordítattik. Ugy halljuk, hogy a rendezőség élén városunk legintelligensebb ifjú gazdálkodói állanak.

— A „kölcsönsegezőlyt egyet” igazgatóságá nsg. Simonffy Imre kir. tan. elnöklete alatt tegnap igen fontos ülést tartott. Tárgyalatott az igazgatósági ügyrend, mely az igazgatók, igazgatósági tagok s tisztviselők teendőit szabályozza. Intézkedés történt továbbá arról, hogy az egyet működéséhez szombaton febr. 2-án d. u.-ra kijelöltettek: Biró József, Erber Vilmos, Jóna Dániel, Bechert Manó s Stern József igazgatósági tagok. Az ügyészi állásra 6 helybeli, közte több igen tekintélyes ügyvéd pályázott. Megválasztott Vadon Sándor ügyvéd. A befizetések szombaton d. u. 2 órakor a „Kereskedelmi s iparbank” helyiségében kezdődnek, mely alkalommal minden jelentkező egy könyvecskét kap 10 kr-ért s ebbe heti befizetési nyugtáztatnak. Az első befizetés alkalmával a beíratási díj is lefizetendő tehát minden 20 kros törzsbetét után 20 kr beíratási díj. Nagyobb töltség elkerülése végett elhatározatott, hogy az első héten a befizetések a rendes időn azaz

zalgó anyjához repült, nyakába borult s égő arczának áruló pirosságát a leghűségesebb keblen igyekezett elrejteni.

A mama áldólag ölelte magához gyermekét, Bieuville ur pedig édes megelégedéssel dörszölgötte kezait.

IV.

Eduárd nem sokára lakolni kezdett könnyelmű játékért. Szívéből a régi nyugalom eltűnt, helyét a remény nélküli szerelem töviskoszorúja foglalta el.

Egész éjjel nem birt aludni. A gondolat, hogy jogtalanul beoptagát egy leány szívébe, felkorbácsolta lelkiismeretét s átkozni kezdé a pillanatot, mely Paullal összehozta. Más körülmények között Clemence utolsó szavai határtalanul boldoggá tették volna; most nyomorult csalónak tünt fel önmaga előtt s átlátta, hogy esztelen játkát nem üzheti tovább, ha csak aljas nem akar lenni.

De Eduárd nem lehetett aljas, mert szíve sokkal nemesebb volt, mint hogy ennyire sülyedhetett volna; hogy lelki harsza mégis egész éjen tartott, ez csak azért történt, mert Clemence iránti szerelme csaknem oly nagy volt mint becsületessége — Végre ez utóbbi győzött a szenvedély felett s a szegény fiú elhatározta magában, hogy a csalódásnak véget vet, ha mindjárt behal is.

Azért midőn másnap korán reggel Bieuville ur sétalovaglásra szólította fel, azt felelte, hogy el kell utaznia.

— Hová? kérde a jó ur.

— Párisba; egy kis dolgom van ott, ami kényszerít öntől megválnom.

— Micsoda dolga lehet önnök oly városban, a hol senkit sem ismer?

szombaton d. u. 2-5. vasárnap d. e. 9-12 órán kivül meg vasárnap d. u. 2-5-ig is folytatattani fognak.

— A koldusdiák operette pénteken nem kerülhet színpadra, mert azon este lesz a bikában a tisztek táncvizgalmá. — Így e közkedveltségű operette holnap fog színpadkerülni, a holnapra kitűzött „Könyvtárnok” pedig pénteken adatik.

— Somló Sándornak szintársulatunk volt kitűnő tagjának „Siriuss” című tragoediáját előadták a szegedi új színházban szombaton. A fiatal költő sikerült darabja ott is szép hatást ért el. A „P. N.”-ban az előadásról ezeket olvassuk: „A darab szerkezetéhez sok szó fér, de nyelvezete dícséretet érdemel, s az egészen költői hangulat ömlik el. Úgyesen van szövevényes, egy két meghuzással még nagyobb hatást kelthetne. A külső kiállítás megfelel a mű költői szépségeinek. Új díszleteket, korhű jelmezeket készítettett hozzá a szegedi színház ügybuzgó igazgatója, Nagy Vincze. Az előadás a legjobbakk közé tartozik, Hunyadi Margit Poppea Sabinát, Nero császár kegyencsnőjét szépen játszotta, Nagy Ibolyka Oktávia szerepében jeleskedett, Perlakey Gizella a reménytelenül szerető utcaizéncsnőt dícséretreméltóan személyesítette. Molnár Szirmai nagy gondot fordítottak szerepeikre. Somló Sándort minden felvonás után kihívták háromszor-négyszer.” Ezzel kapcsolatban megemlítjük, hogy ugyancsak Szegeden készülnek Karczag Vilmos: „Gazdura m felesége” cz. népszínművére, s közelebb már színpad is kerül. A darabban a főszerepeket Hunyadi Margit, Vadnay Vilma, Szathmáry Árpád, Egri sat, játszák. Szerző a szegedi színház igazgatóságára részéről meghívást kapott, hogy legyen jelen a premieren.

— Szén eladás. A kik olesó s kítőnő minőségű coxot és bika-szént akarnak vásárolni, azoknak ajánljuk a piacz-utczán a Csanak-ház és 27 kros bazár mellett berendezett szénüzletet. Coxot és szént itt kis és nagymennyiségben olesóbban lehet kapni, mint akármely más helybeli üzletben.

— A Blau L. és fia arany és ékszer üzletében egy jó házból való ifjú tanulóul felvétetik.

— Elveszett kutya. Folyó hó 29 egy nőtény ratler kutya elveszett. Szőre fekete, ismerető jelei: négy lába és hátsó alja sárga — egyik füle jobban le van vágva, és a „Pieci” névre halgat. A becsületesebb megtaláló kéretek a kutyát a színházi házmesternek átadni, hol is 3 ft jutalomban fog részesülni.

— Főispán és képviselő párbaja. Jankovich Aurél főispán és Olaj Lajos orsz. képviselő között hétfőn kardpárbaj folyt le, folytatása és bevégzése két amaz öszzütközésnek, mely a főispán s a képviselő közt e az e hó 10-én tárgyalat Olaj-Kiegerl-féle sajótőpörből származott. Olaj képviselő ugyanis panaszra visszavonásakor kemény szavakban kelt ki azok ellen, a kik a sértő czikk íróját eszközül használták fel és mőgéje bujtak; fölemlíti, e váddal illetve, a bajai főispánt is. Jankovich főispán erre nyilatkozott adott ki, melyben legkeményebb szavakkal utasította vissza az Olaj által mondottakat. Ennek a vége az Olaj képviselő részéről kihívás lett és a párbaj hétfőn délben ment véghez egyik fővárosi vendéglő termében. Jankovich főispán segédei voltak: Horváth Gyula és Gaál Jenő, Olaj részéről pedig Czirer Akos és Hentaller Lajos orsz. képvis. A párbaj föltételei voltak: vivás harszkeptelenség. Végő kimerülésig. Az első öszzecsapásnál Olaj Lajos jelentéken sűrűlést kapott a homlokán, Jankovich Aurél pedig a mellén, de azért a harsz folyt tovább. Jan-

— Okvetlenül el kell mennem mégis.

— Bizonyosan bankárjától akar pénzt fölvenni?

— Adná az ég, hogy ugy volna!

— De ha mégis ugy talál lenni, kedves vejem uram, csak ki vele, tárczám rendelkezésére áll.

— Oh tudom, hanem erre nincs szükségem; köszönöm.

Ez alatt a két férfi a rácsos ajtóhoz érkezett.

— Hát csakugyan el akar ön menni?

— Mulhatatlanul.

— Anélkül hogy a nőket látná?

— Ily korán nem volna illő őket háborgatni.

— Az ördögbe uram hiszen ön nem idegen . . .

— Uram! hallgasson meg engem: a mód mellyel önök megérkezésem alkalmával fogadtak, annyira elkábitott . . .

— Nos mi különös van ebben? Nem leányom vőlegénye ön?

— Mégis uram nekem kötelességem önt valamiről felvilágosítani, a mi önt bizonyosan nagyon meg fogja lepni . . .

— Ugyan mi lehet az kedvesem?

— Tegnap a mint Párisba megérkeztem egy sajtáságos eset történt velem.

— Remélem nem valami szomorú?

— De igen nagyon szomorú.

— Ön nagyon megijeszt.

— Meglepett a „miserere” s minden segély daczára meg kellett halnom.

(Vége köv.)

kovich képzett vesség és hírte öszzecsapásnál főispán jobb kismét arczán ezennkívül vállé párbajnak végbékültek ki. Jankovich dr. Lisakellett tennie, reláthatólag ne

— Regén az orosz lapok „Ptb. Wjed.” s Sz. Pétervárra jét meglátogass keresve a kasszárts áll diszített ajtó lenik rajta egy asszonyt, s meki egy lakezim aztán kéri, ho

A csecsemőt erpillant mulva vább gördült. A az elszögösöd

boliba, s ott a észre, hogy a halott. A gyermek lakezim természet nap egy grófi keresztelődött az

— Somos fővárosi lapok tözökodási helyekzik azokra a időzőse alkalma megfordulni szohogy Somosket, mint kézbe szatartotta.

— A szerjék nekünk: A rék Lidia 20 év hajadon Pátyó órákor a kedve körtefára felaka csétlen sajátát Ujvári János nyöt mar 3 éven katonai szolgálá

deközött s a kékájat akarta e sem engedte me e miatt fiú és a szóalkozás. A g

gedetlenségét, keresni. Kerek seredvén, szomböltözöködött, kötházához ment s gát felkötötte.

holttestét legelmegtátnia. Újva faluba menet kasztva volt kéijedségére. Négynek katonakösdő sajtátközleg írt véreitől és kedv meghagyván Mszes leányságn Kedveséhez utangyalom a tem meg, sohá ne f

— A Sch

tánál mind több óriásiá vá növelve minő alig fordul Legujabban kőtudhatni, hogy Neuredben (F

hány hónapig Tszőke, mintegy ról azt monda Schenk Hugonafolytatn utazott költözött Nerrid

hogy Timál Josölte Schenk, s e gyilkolt papírja adja ki. Hogy k nem tudható.

— Az ug

lyesebben s zett fehér — most a mindaddig, a m a hol Barnum g

gatni, — már t örvend, mely fé

óriás elefántot hívják — e hó togatta meg, s a nép a szent l

rendesen 700 lá nek lenni. most ötezen. Minden

de mr. Davis, a állatot idegenek jámbor elefánto

szantani. Az ellogatja, angolok zabot nagyon s szeszest italokat

hagyna belöle e van egy mabout azok a papok, a fogják kisérni, a

Balnano az ösm elefántot, azt m

ége nem erede

következménye.

9-12
ig is
nteken
lesz a
Igy e
szinre-
tár-
arsula-
S i-
szegedi
tő si-
el. A
ssuk:
nyel-
kül-
ezeni-
bb ha-
e-el a
korhü
szinre-
Az
yadi
r ke-
olyka
y Gi-
nczos-
folnár
peikre.
an ki-
apeso-
Szege-
azd-
re, s
n an a
i sat,
zgató-
egyen
sitűnő
vásá-
a Csa-
dezett
nagy-
mint
ékszer
bulóul
móstyű
négy
le van
megta-
adani.
rbaja.
orsz.
yt le,
pütkö-
sőt e
le saj-
yanis
akban
k író-
k buj-
fős-
ozatot
akkal
takat.
ról ki-
vég-
Jan-
áth
Czi-
kép-
szkép-
össze-
rűlést
pedig
Jan-
gis.
pénzt
edves
delke-
szük-
oz ér-
enni?
t há-
nem
a mód
al fo-
em le-
em ont
nyo-
érkez-
ninden

kovich képzettségű vívó Olaynál, kit a hevesesség és hirtelenség uralnak, de a második összeesapásnál kardja mély sebet ejtett a főispán jobb kezén, míg a képviselőt csak ismét arczán érte kissé a fegyver hegye, eznekivül vállán esett rövid vágás. Ezzel a párbajnak vége lett s a felek kéznyujtvá békültek ki. Jankovich főispán sebére a jelenlevő dr. Lisznyay Elemérnek több kötést kellett tennie, de azért a gyógyuláshoz előreláthatólag nem fog kelleni sok idő.

— **Regényes történetet** beszéltek el az orosz lapok. Egy paraszt asszony, írja a „Ptb. Wjed.“ nemrég újszülött gyermekével Sz. Pétervárra ment, hogy katonáskodó férjét meglátogassa. Amint az utcán csavarog, keresve a kaszányát, hirtelen egy pompás zárt kocsit áll meg előtte. A grófi koronával díszített ajtó ablakát lebecsájtják, s megjelenik rajta egy női fej. Megszólítja a paraszt-asszonyt, s megfogadja őt dajkáknak; ad neki egy lakezimet, a hol jelentkeznie kell. Aztán kéri, hogy mutassa meg gyermekét; A csecsemőt erre beemeli a kocsi, s néhány pillanat múlva kiadta. A kocsit ezután tovább gördült. A parasztasszony örömteljesen az elszegződés fölött, bemegy, egy pálinkás boltba, s ott a legnagyobb rémülettel veszi észre, hogy az úton tartott gyermek — halott. A gyermeket kicserélték. Az adott lakozim természetesen nem volt igaz. S másnap egy grófi csecsemőnek tarták nagyszerű keresztelőjét az orosz fővárosban.

— **Somoskeőy Géza** nevére, mint a fővárosi lapok írják Londonból, legutóbbi tartózkodási helyéről, napok óta sok levél érkezik azokra a budapesti helyekre, a hol itt időzése alkalmával az ismeretes ur leginkább megfordulni szokott. Ez arra látszik mutatni hogy Somoskeőy Budapesten van. A leveleket, mint kézbesíthetetleneket, a posta visszatartotta.

— **A szerelem tragédiája.** Pátyról írják nekünk: A szerelem áldozata lett Kerek Lidia 20 éves esinos, ügyes s szorgalmas hajadon Pátyon, ki január 27 én hajnali 2 órakor a kedvese házában ablaka előtt álló kőrtéfa felakasztva találtatott. E szerencsétlen sajnálatra méltó leányunk szeretője Ujvári János nyalka paraszt legény volt, ki öt mar 3 éven át szerette s most miután a katonai szolgálatnak eleget tett, nőül szándékozott s a kit szívből szeretett — Lidikáját akarta elvenni, de atyja ezt sehogy sem engedte meg fiának, mivel szegény volt, e miatt fia és apa közt többször volt összezállkozás. A fiatal ember látván atyja engedetlenségét, kénytelen volt valakit mást keresni. Kerek Lidia ennek hallatára elkeveredvén, szombaton legszebb ruhájába felöltözött, kötelet vett s éjfél felé kedvese házához ment s az ablak előtti kőrtéfára magát felkötötte. A végzet úgy akarta, hogy holttestét legelőször is imádójának kelljen meglátnia. Ujvári, a midőn 2 órakor felkelt a faluba menendő, — a sötétben — felakasztva volt kedvesének ment neki nem kis ijedségére. Négy levél volt nála: 3 kedvesnek katonáskodása idejéből, egyet pedig ő sajátkezűleg írt, a melyben szüleitől, testvéreitől és kedves Jánoskájától elbuzoszott, meghagyván Mária nevű testvérre az öszszes leányágnak, hogy „ne szeressenek.“ Kedveséhez utolsó szava volt ez: Kisérj ki angyalom a temető kertjébe. Érted haltam meg, soha ne feledd!

— **A Schenk Hugo teteteinek** sorozatánál mind több-több történet merül föl, oly óriásivá növelve megindítandó pöre anyagát, minő alig fordult elő a bűnök krónikájában. Legújabbán kiderült, hogy egy nő — nem tudhatni, hogy ezt is nem ölte-e meg? — Neuriedben (Felső-Ausztriában) időzött néhány hónapig Timal Josefine név alatt, egy szőke, mintegy 7 esztendő lánygyal; magáról azt mondotta, hogy ő menyasszonya Schenk Hugonak, — s nem sokára az ő hívása folytán utazott el Linzbe. E nő júniusban költözött Nerridbe, pedig be van bizonyítva, hogy Timal Josefine már május 19-én megölte Schenk, s e nőt bírta arra, hogy a megölykolt papírjaival magát Timal Josefinek adja ki. Hogy ki volt ez a nő, mindaddig nem tudható.

— **Az úgynevezett fehér elefánt,** helyesebben: szent elefánt, mert fehérnek nem fehér — most a londoni állatkertben látható, mindaddig, a míg New-Yorkba nem viszik, a hol Barnum mint világesodát fogja mutatni, — már most is olyan népszerűségnek örvend, mely féltékenyvé tehetné Jumbót, az óriás elefántot is. Toung-Taloungot — így hívják — e hó 19-én London előkelősége látogatta meg, s azóta is ezrenként vándorol a nép a szent barom hajléka felé. Ez időtájt rendszeren 700 látogatója szokott az állatkertnek lenni, most azonban mindig tul van az ötezen. Mindenki kínál neki zsemlyét, sort, da mr. Davis, az angol ör, nem engedi az állatot idegenek által etetni, ami a különben jámbor elefántot meglehetősen látszik bosszantani. Az elefánt ételét maga is megválogatja, angolországi szénát nem eszik. de a zabot nagyon szereti, s itala langyos víz. A szesz italokat fölötté kedveli, s ott nem hagyja belőle egy cseppet is. Az elefánttal van egy babont, vagyis benszülött szolgál; azok a papok, akik a Taloungot Amerikába fogják kísérni, még eddig nem érkeztek meg. Balnaso az ősmertes orvos megvizsgálta az elefántot, azt mondá, hogy nem albino, fehér-sége nem eredeti, hanem egy bőrbetegség következménye.

Irodalom és művészet.

× **A magyar hirlapirodalom 1884-ben.** A „Vasárnapi Ujság“ most megjelent számában közli idős Szinnyi József szokásos évi kimutatását a magyar hirlapirodalomról. Az elmúlt évben összesen száz hirlap és folyóirat keletkezett; megszűnt 54. Az első magyar hirlap 1780-ban jelent meg Pozsonyban („Magyar Hirmondó“) Pestnek pedig 1788-ban volt először magyar lapja: „Magyar Mercurius.“ 1830-ban összesen tíz magyar hirlap és folyóirat jelent meg; 1847-ben 33; a következő mozgalmas két évben 86, de 1850 elején már csak 9 lap adatott ki magyarul; 1854-ben már 20 magyar lap volt, 1861-ben 52, azután 1867-ben 80, 1868-ban már 140 s azóta egyre emelkedik. 1873-ban már 201 volt, 1879-ben 324, 1883-ban 410, most pedig 482.

× **Millöcker új operettjét** a „Gasparronét“ hó 26-án adták először az „An der Wien“ színházban s határozott sikert aratott.

× **Almási Tihmér** kis vigjátékát, a „Két év múltán“ a bécsi burgszínházban elő fogják adni, Schnitzler fordításában.

× **Uj zeneművek.** Rózsavölgyi és társánál megjelentek: 1. Kriesi (gyors) polka Bánfi Sándortól. 2. „Riszdárd fiaim“ csárdás Nagy Zoltántól. 3. „Rejtett virágok“ 6 eredeti magyar dal énekhangra zongora kísérettel Gaál Ferenczétől. 4. „Győri emlékek“ eredeti csárdás Rauch Pál bárótól, ajánlva Rauch Levin b. volt horvát bánnak.

Egy szép asszony életéből.

Sziléziai birtokán halt meg Henckel Donnersmarek grófné, akinek változatos élete kész regény.

Egy orosz kézműves leánya volt. Mint árva leány Párisba vándorolt ki, a hol egy festővel ismerkedett meg, s köztűl szerelmi viszonyt. A festő igyekezett pótolni barátja hiányos műveltségét s a szép leányból nem sokára előkelő hölgy lett, s megirigye azokat sorsát, a kik két kézzel szorják a pénzt. A festőt nem sokára cserben hagyta és egy öreg portugál neje lett, a ki háromszor oly idős volt mint ő, de milliói voltak. A szép nő csakhamar átlátta, hogy e hitvány világban a sok pénz túli az ifjuság bajait is. S azért bár sokat költött magára, a milliókból tudott a bankba is félre tenni, a mikor az öreg marquis milliói elfogták azt egyszerűen elkergette magától.

Ez időben ismerkedett meg a fiatal Henckel Donkersmarek gróffal, a ki Párisba jött megismerlni a nagy világ élveit. A szép asszony, a ki férjét koldusá tette és egyedül élt elegáns palotájában viszonyt kötött a nála fiatalabb gróffal A szerelmes pár — a gróf és marquisné hó óhaja volt egyházi-lag is egybekelni. De a marquis még élt. Vártak tehát, s egyelőre az egyház áldása nélkül is boldogok voltak.

Egy szép napon az öreg büszke marquis, kit neje vagyonától és állásától megfosztott, a marquisné palotájába ment; de minthogy a szolgák nem akarták az asszonyt elé bocsátani, a lépcsőn agyonlötötte magát. Végre tehát a marquisné özvegyggyé lett, s a gyászidő elteltével nőül mehetett grófjához. Idejét azután részint Párisban, részint férje németországi birtokain töltötte; a saját vagyonát azonban maga kezelte.

Azóta sok idő eltelt, a szép asszony bájai elvirultak, ő maga pedig ajtótos vén asszony lett, ki élete utolsó éveit ugyszólván egészen az egyháznak szentelte. Több millióra menő vagyonát férje örökölte.

Megölte a fiát, hogy ne éhezzen.

Bécs borzalmas eseményeinek száma egygyel ismét szaporodott. Egy munkás atya megölte tulajdon fiát, hogy megszabadítsa az éhségtől és nyomortól.

A gyilkos atyát Schaffek Vincének hívják, csehországi származású. Nem rég meghalt felesége, egy 11 éves leány s fiugyermeket hagyva maga után. Három héttel ezelőtt a Milde-féle vagongyárból, hol mint boguár dolgozott, elbocsátván a legnagyobb nyomorba jutott, leánykáját sógornője gondjaira bízta, maga pedig fiacskájával koldulástól tengette életét s Hernaiban a Neuhäuserstrasse 37. számu ház udvarán levő fészter padlásán szokott aludni fiával együtt. Este belopóztak s egy létrán fölmásztak.

Szombaton este Schaffek az ottakirgri rendőrséghez ment jelentkezni, mint foglalkozás és fedél nélküli egyén.

Schaffek egyedül ment.

A rendőrségi fogházban adtak neki éji szállást. Ma reggel az egyik rendőrbiztos kihallgatta, hogy születési helyére toloncoltassa.

Schaffek minden kérdésre felelt, csak midőn második gyermekéről kérdezték, akadt meg. Rövid habozás után azonban így szól: „Biztos ur én már nem tudtam mit csinálni azzal a kölyökkel, hát megöltem.“

A rendőri bizottság azonnal a házba ment, hol az apa fiával aludni szokott s a felszer padlásán csakugyan megtalálták a szalmán a szerencsétlen fiúcska holttestét. A nyak baloldalán azonnal ráakadtak a nagy és mély s a légsötét is keresztülmetezett vágásra, mely a fiúcska rögtöni halálát okozta.

A fiúcska holttestét a halottas kamrába szállították. Atyja és gyilkosa újból is kihallgatattak, ismét csak azt felelte: „Sajnáltam a kölyköt, hogy éhezni és fájni kell neki.“

Schaffeket még ma átszolgáltatták a tövényiszékek. Mondják, hogy iszákossága által maga volt oka nyomorúságának.

A szanalomból, nyomor folytán elkövetett szörnyű gyilkosság városszerte roppant föltűnést s munkások körében különösen rendkívüli fölháborodást és izgalmat keltett.

CSARNOK.

Hogy élünk sokáig?

— Angolból. —
A nagy erőfeszítés és fáradság után élvezett sok ételnek gyakran végzetes következményei vannak.

Közönséges körülmények között az egészség fentartására nem kell más fürdő, mint hetenkint egyszer az egész testnek meleg vízben és szappannal való mosása.

A sok szellemi munkát végzőknek legfőbb szükséglete az alvás. Ha az illető 50 évesnél öregebb, legalább 8 órát kell naponta aludnia.

Ezen szabály figyelemmel tartása következtében tudta és tudja sok angol államférfi, még agkorában is a nehéz hivatalok munkáit kifogástalanul teljesíteni.

A legjobb és legbiztosabb gyógyszerek a világon a melegség, a nyugalom, s az önmegtartóztatás.

Ha egy beteget meglátogatunk, ne nézzünk rá feltűnően, ne sudgossunk a beteg láttára másoknak, ne erőltessük a társalgást hanem mikor magától megszakad, távozzunk el.

Sokszor az a gondolkodás is, a mi valaminek a mondásához szükségeltetik, megérinti a beteg.

Különösen, helytelen, ha tapintatlan egyének a beteg jelenlétében oly dolgokat hoznak fel, melyek felingerlik.

Az ily egyéneket a beteg szobájától távol kell tartani.

Minden becsületes munka férfias és tisztelőtel érdemel.

A fekete kenyér annak, a ki nem mindennap eszi, kiténő szer a dugulás ellen. Ha azonban naponkint esszük a fekete kenyeret testünk hozzászokik és nem lesz többé a jelzett hatása.

A lélek és kedély állapota a test egészségére nézve sokkal nagyobb befolyással van mint sokan hiszik.

A kis gyermekek sok sírása és baja elmaradna, ha rendszeren tápláltatnának. Az első két hétben minden két órában, aztán három hónapos korukig minden három órában, ezután egy éves korukig minden négy órában, ettől fogva minden öt órában kellene nekik táplálékot adni. Közben csak inniok volna szabad.

Éjszaka az első hónapban kétszer, aztán az elválasztásig csak egyszer kell a gyermekeknek táplálékot adni. Később aztán éjjel sohase egyenek. Az az anya, ki e szabályokat csak egy hónapig is követi, meg fog győződni ezek helyességéről.

Az él legtöbább, kinek tevékenysége agy- és izom-munkából áll.

A nemes jellemű ember sohasem sérti meg mások érzelmét.

Az anatómusok tapasztalatai szerint a tüdőorvadás nem mindig okoz halált, hanem a beteg tüdő gyakran magától meggyógyul.

Ha a meleg szobából a hidegre kimegyünk, fogjuk be szájunkat, s kezdetben gyorsan menjünk, hogy testünk gyors lehűlését megakadályozzuk, mert rendszeren ekkor kezdődnek a veszedelmes meghűlések.

Ha gyors menés vagy más megerőltetés miatt izzadunk, oly helyen igyekezzünk lehűlni, hol melegebb van, mint a hol megizzadtunk. E szabály figyelmen kívül hagyása évente tömérdek megbetegedést okoz.

Minél több orvosságot vesz be valaki, annál többet kíván.

Közgazdaság.

Terményárak a debreczeni piacon.

Debreczen, 1884. jan. 29-én.

Egy m. máza	felső, közép, alsó.		
Buza		9.00	8.50 8.00
Kétszeres		7.50	7.40 7.30
Rozs		7.30	7.20 7.10
Arpa		7.10	7.00 6.90
Zab		7.00	6.90 6.80
Tengeri		6.60	6.50 6.40
Köles		7.20	7.10 7.00
Burgonya 1 zsák			1.50
100 kl. szalonna		48.00	47.00 46.00 frt.
100 kl. hajt.		48.00	47.00 46.00 frt.

A vásárbiroság.

Husáruk.

megállapítva s bejelentve 1884. jan. 30-tól febr. 6-ig.
48 kr. Gyarmati Istánnál mester u. 1442. sz. a. varga u. 2238. sz. a. Nagy Mihálynál

péterfia u. 970 sz. a. Balogh Jánosnál mester-utca 1113. sz. a. Katona Lajosnál rózsater 10. sz. alatt, s végre Szentesi Jánosnál sz. Anna utca 2667 sz. alatt.

Minden többi bejelentett mézarszékben pedig 50 kr.

Debreczen, 1884. jan. 29.

Legújabb.

„Debreczeni Ellenőr“ eredeti táviratai.

Budapest. jan. 30. A képviselőház pénzügyi bizottsága mai ülésében a költségvetési törvényt végleg megállapította. A földadót az előirányzott 38 millió helyett 35 millióban, a házadót 8.900000 helyett nyolcz millióban megállapította. A bizottság jelentésében constatálni fogja a pénzügyér, hogy rendes körülmények közt ötszázalékos papírjárdék kibocsátását tervezi.

Bécs. jun. 30. A képviselőház tegnap a nyelvkérdési vitát befejezte. A szavazásnál valamennyi indítvány elvetetett. Az eredmény kihirdetésekor a karzaton nagy zaj és láрма keletkezett mire az elnök kiüritette a karzatot.

London, jan. 30. „Junó“ vitorlás hajó elsüllyedésénél 31 ember meghalt.

Győr, jan. 30. Battyány gróf főispán beiktatása tegnap nagy fényvel végbement.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ.

VI. Bérlet Csütörtök jan. 31. 9 szám. adatik:

A KOLDUSDIÁK.

operette 3 felvonás.

VASUT.

Debreczenbe érkezik:

Budapestről	érk. d. e.	3 ó. 45 p.
Szatmárról	„ d. u.	3 ó. 19 p.
„	„ d. e.	11 ó. 27 p.
„	„ este	8 ó. 30 p.
Kassáról	„ d. e.	11 ó. 42 p.
„	„ este	8 ó. 07 p.

Debreczenből indul:

N. Varad—B.-pest felé	d. e.	11 ó. 50 p.
„	este	8 ó. 50 p.
Szatmár felé	d. e.	4 ó. 15 p.
„	d. u.	3 ó. 49 p.
Kassa felé	d. e.	7 ó. 57 p.
„	d. u.	3 ó. 39 p.

Felolós szerkesztő és kiadó laptalajdonos
Vértesi Arnold.
Főmunkatárs: Karczag Vilmos.

3522 tk.

1883.

Árverési hirdetményi kivonat.

A h.-bösszörményi kir. járásbiroság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Szabó Istvánné önkénytes árverési ügyében a h.-bösszörményi kir. járásbiroság területén levő s a h.-bösszörményi 1786 sz. tj. könyvben 1885. é. 1886. h. r. sz. alatt beirt ingatlanra a végrehajtási árverés joghatályával bíró árverést 600 forintban ezennel megállapított kikiáltási árral elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1884. február hó 25-ik napján délelőtt 9 órakor alólrirt bíróság hivatali helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fog.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 60 frt készpénzben, vagy az 1881 LX. t.c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltattani.

Kelt H.-Bösszörményben a kir. bíróság mint telekkönyvi hatóságnál 1883 évi decz. 18-án.

Szopó,
kir. aljárásbíró.

Alólírott debreczeni ipar és kereskedelmi bank elad napi árfolyamon :

4¹/₂ % -os magyar földhitelintézeti zálogleveleket,
5⁰/₁₀ -os pesti hazai első takarékpénztár kötvényeket,
5⁰/₁₀ -os magyar jelzálog hitelbank zálogleveleket,
5¹/₂ % -os kisbirtokosok földhitelintézete zálogleveleit

és ezen értékpapírokat biztonságuk és azon előnyüknél fogva, hogy adó és egyéb levonásoknak alávétve nincsenek tőkebefektetésre különösen ajánlja.

Debreczeni ipar és kereskedelmi bank.

Ajánlom dusan berendezett raktáramat :

kitünő minőségű theák,
legfinomabb

**jamaikai-, ananász-, cuba és brasíliai
rumok**

többféle **theasütemények,**

francia és magyar pezsgők,
valamint magyar **csemege borokból**
CSANAK JÓZSEF.

MEGHIVÁS

a debreczeni ügyvéd egyletnek

folyó évi február hó 24-én délelőtt 10 órakor
az ügyvédi kamara helyiségén tartandó

K Ö Z G Y Ű L É S É R E .

TÁRGYSOROZAT :

Az alapszabályok módosítása.

Debreczen 1883. jan. 21-én.

SIMONFFY SÁMUEL m. k.

kir. tanácsos, elnök.

LOBMAYER JÁNOS FERENCZ

ménés-magyarádi

pincze bormérése

van :

B U D A P E S T E N

IV. sebestyén-tér 7-ik szám alatt.

Bejárat az udvarban.

UJ DIVATU BETÜKKEL GAZDAGON BERENDEZETT NYOMDA DEBRECZENBEN.

A „DEBRECZENI ELLENŐR”

legújabb és legdivatosabb betűkkel
GAZDAGON FELSZERELT

K Ö N Y V N Y O M D Á J A

DEBRECZENBEN, PIACZ, SIMONFFY-ház,

ajánlkozik mindennemű nyomdai munka gyors és díszes kiállítására.

Községi és gyámi rovatos iven, hivatalos nyomtatványok,

MINDEN ALAKBAN.

ÜGYVÉDI ES KERESKEDELMI NYOMTATVÁNYOK,

FALRAGASZOK, KÖRLEVELEK, GYASZJELENTÉSEK, LEVÉLFEJEK ÉS LEVÉLBORITÉKOK,

báli meghívók, névjegyek, füzetek és könyvek

a legjutányosabb áron állíttatnak ki.

VIDEKI MEGRENDELÉSEK PONTOSAN TELJESITTETNEK.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettnek.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettnek.

hát csunya me
gyon, s e sze
sok is új hiva
reakció férge
lai közt igyek
nem csodálom
kigyóinak ves
hogy az ásó k
tehát agrarius
czázní, abban
méltó história.
mivel hogy pa
ellenzennének
ugy is kigyó
tás, és így les
vagdaltból leh
husból pedig t
a reakzionari
divatos étlap
ket, hát csak
lenniünk, s ha
szűz sült nem
hus, hát a ezi
kat lefőzetni.

Aztán meg
élni kell, s ha
ténik az a gal
elmaradt volt
szabadelvi pár
csontjai is rég
vét csakis az
ban emlegetné
megtörtént, a
hibium ismét v
vizen, hol szár
megédegel; s
zottan szilárd
reakció, — p
politika hírde
fel. —

És ha oly

A „Debrecz

A ha

— Lehetet
— Ma déle
metni s ön csak
czabad hiányoz
Bieuville v
atal emberre.
— Helyén
— Fájdalo
azért nem akarc
csak hitelemnek
E trétás s
után, Eduárd v
elvált Bieuville
a nyaralónak, k
areván.

A jó öreg
állt; csodálkoz
tudta mit gondo
eleintén megleh
találta, később
gyanítva, meg
leányához futot
nekik elbeszélje
— Meglász
gos és élczes v
nevetett, hogy
Clemenczét
elkedvetlenítte
kevesebb élzet.

Ezalatt el
is; de a völegé
család nyughat
ember hosszas
komoly bajtól
ville ur megunt
menesztett Páris